

A pártépítés kérdéseiről

Hozzászólás Vörös László vitaindító cikkéhez

Vörös László vitaindító cikkét örömmel fogadtuk. A téma fölvetése időszerű és jogos. A mi alapszervezetünk is központi kérdésnek tekinti a hallgatói tagfelvételt, ezért az utóbbi időben több esetben behatóbban foglalkozott a pártépítés kérdésével. A cikk egészével egyetértünk, azonban szükségesnek tartjuk annak egyes gondolatait kiegészíteni, más oldalról is megvilágítani. A teljességre való törekvés nélkül, a magunk tapasztalatai alapján, egyes elvekben szeretnénk egyértelműbben állástfoglalni.

Indokolt az a koncepció, hogy a tagfelvételi munkában is a dialektika elvének kell érvényesülnie. Azonban ez az elv nem szorítható le a belépni akaró és a patronáló szándékainak felüton való találkozására. A párttaggá válás folyamatát egészében, összefüggésében kell vizsgálnunk ahhoz, hogy a pozitív és negatív hatást tényezőket felismerjük s azokkal számolhassunk.

A pártszervezet és a KISZ közös munkájának tükré

A tagfelvétel területének döntő részét, az „utánpótlás forrását” a felsőoktatási intézményekben elsősorban a KISZ biztosítja. A hallgatói tagfelvételek eredményes vagy kevésbé eredményes volta tükrözi az adott pártszervezet és KISZ-szervezet közös munkájának értékét: a pártszervezet részéről a KISZ-nek nyújtott konkrét politikai támogatást és a KISZ-szervezet belső politikai nevelő munkájának színvonalát.

A számok tükrében alapszervezetünk pártépítő munkája sem marasztalható el teljesen, de mi sem lehetünk elégedettek. Főiskolánkon jelenleg a hallgatók kis százaléka párttag, 11 fő, ami az összlétszámnak 1 százaléka. Ha a számokat más összefüggésben vizsgáljuk, azok pozitívabb megítéléshez nyújtanak alapot. Az elmúlt két év alatt 27 párttagot vettünk fel, s ebből 21 volt hallgató, a felvett tagok 77,7 %-a. Mégis, ha az alapszervezet taglétszámához viszonyítjuk a párttag-hallgatók létszámát, sívár képet kapunk, mert ez jelenleg 13,4 %. Nehezíti helyzetünket az a tény, hogy: nálunk egy alapszervezet oldja meg a széleskörű tagfelvételi munkát, s hogy a felvett párttag hallgatók kevés időt töltenek alapszervezetünkben.

A felsőoktatási intézmények pártszervezetei abban a sajátos helyzetben vannak, hogy nem közvetlenül maguk számára nevelik az új párttagokat. Ez az oka az olyan jellegű kérdésfelvetésnek, mint: „A hallgatói tagfelvétellel vajon erősödik-e alapszervezetünk? Erdemes-e annyi fáradságot invesztálni a hallgatói tagfelvételi munkába?” Ezek a kérdések szűk látókörűségről, befeléfordulásról tanúskodnak. Fel kell számolni az ilyen szemléletet. Igaz, hogy hallgatókból párttagokat nem a saját alapszervezetünk erősítésére, hanem azon tantestületek és egyéb munkahelyek számára neveljük, ahol életpályájuk elkezdődik. Ez azonban nem kisebbíti, hanem növeli a tagfelvételi munkával kapcsolatos felelősséget.

Azonban nem állhatunk meg a számoknál, ezek mögött a tartalmi, minőségi vonatkozásokat is vizsgálat tárgyává kell tenni. E munkánkban nemcsak figyelmeztetést, hanem segítséget is adott alapszervezetünknek az MSZMP Szegedi Végrehajtó Bizottsága, amikor a főiskolán folyó kéadermunka elemzése során külön foglalkozott a hallgatói tagfelvétellel.

Nem vitatható az önkéntesség elvének sérthetlensége sem. Mégsem maradhatunk meg a várakozásnak azon az álláspontján, hogy „megvan-e a szükséges belső készenlét a párttag-ságra, az illető hallgatóban”. Nem másodrangú kérdés a bátorítás, az ösztönzés, ha az a párttaggá válást segíti és nem szűkül le az ajánlás aktusára.

„A pártba való belépés önkéntes” — ez nem jelenti a spontaneitást. Egyrészt az alapszervezetek részéről kell olyan politikai nevelő munkát végezni, másrészt a KISZ-nek mint a párt ifjúsági szervezetének kell olyan politikai tevékenységet kifejtenie, hogy az ifjúság arra érett tagjai indítkot kapjanak a párttaggá váláshoz. Más szóval érezzenek felelősséget jelenünk, de különösen jövőnk iránt és lépjenek az idősebbek mellé, majd vegyék át szerepüket a küzdelemben, a munkában. Felelősséggel lépjenek a párttagok sorába, s ez a felelősség meggyőződéses, érzelmileg megalapozott tudatosságra épüljön.

A tagfelvétel munkafolyamat, s nem ajánlási aktus

„A Magyar Szocialista Munkáspárt tagja lehet az, aki 21. életévét betöltötte: — magáévá teszi a marxista-leninista eszméket, elfogadja a párt politikáját irányvonalát. Szervezeti Sza-

bályzatát, és önzetlenül küzd azok valóra váltásáért.”

Az alapszervezeteknek, s ezen belül az egyes pártcsoportoknak a feladata, hogy erre felkészítse a hallgatók legjobbjait. A számszerűség mögött igen komoly tartalmi munkának kell lenni ahhoz, hogy nemcsak többen legyenek a pártban, hanem olyanok, akik a Szervezeti Szabályzat követelményeit magukévá tették és valóban önzetlenül harcolnak a párt célkitűzéseinek megvalósításáért.

A párttagsággal kapcsolatban itt-ott elhangzott felelőtlen kijelentésekre kérdéssel is válaszolhatunk: „Vajon miben mérhető le egy adott KISZ-alapszervezet kommunista jellege?” S erre a kérdésre jó lenne ha a KISZ-en belül találnának megnyugtató feleletet, illetve megoldást. A Szervezeti Szabályzat II. 3. pontjának utolsó mondata — Ha a pártba KISZ-tagot vesznek fel, egyik ajánló a KISZ-alapszervezet taggyűlése lehet.” — nemcsak megtisztelő jog, hanem ha élnek vele, felelősségteljes kötelesség is. Feltételez a KISZ-alapszervezetekben olyan eszmei-politikai légkört, amelynek eredményeként egyre több fiatalnak lesz az a vágya: Szeretnék párttaggá válni.

E követelményeknek egyedül a KISZ nem tud eleget tenni, különösen akkor, ha az egyes alapszervezetekben a KISZ-vezetők sem jutottak el erre a szintre, maguk sem érzékelik a párttaggá váláshoz elegendő indítkot. A pártszervezet fokozza ehhez a segítséget, a KISZ viszont igényelje. Szerveznek olyan köröket, ahol nemcsak ismertetésre, hanem elemzésre is kerül: Mi a párt? Milyen célkitűzései vannak? Milyen a párt szervezeti ele- te? Milyen konkrét feladatokat old meg? A KISZ-tagok tanulmányozzák a párt Szervezeti Szabályzatát. Tudjuk, hogy ez az igény a KISZ-tagság egy részében megvan. A pártszervezetek segítsék az ilyen körök működését, az egyes párttagok pedig vegyenek részt mint előadók, konzultánsok, vagy vitapartnerek az ilyen beszélgetéseken.

Segíteni kell a párttaggá érés folyamatát

Ha a pártalapszervezetek tagjai a KISZ-szervezetek által indított vitakörökön részt vesznek és látják az egyes hallgatók politikai érettségét, akkor közvetlen kapcsolat alapján „egyengethetik” útjukat a pártszervezet felé. Segíthetik a párttaggá válás egész menetét, és nem szűkül le tevékenységük a pártba való ajánlásra. Az alapos ismeret birtokában nem merülhet fel még a végzős hallgatók pártba való belépésével kapcsolatban sem a karrierizmus gondolata. Az ilyen előítéletek gyökere a tagfelvételi munka megalapozatlanságában rejlik. Ha a pártszervezetek tagjai első éves koruktól kezdve töreksenek a hallgatók megismerésére, akkor ajánlásuk idején nem válnak ilyen előítéletek rabjaivá, biztossággal döntenek ügyükben.

Ehhez azonban pártserűbbé és egyben emberibbé kell tenni az ajánló és az ajánlott kapcsolatát. A felsőfokú oktatási intézmények pártszervezeteinek helyzetéből ered, hogy a KISZ mellett a tanár az ajánló és a hallga-

tók az ajánlottak. Ez nem hiba, de sok esetben az ajánló elsősorban a tanulmányi eredmény alapján ítéli meg a hallgatót. Maradéktalanul egyet értünk a vitaindító cikk azon kiemelésével, hogy a képességnek megfelelő tanulmányi eredmény meglelté vagy hiányát kell figyelembe venni. A patronáló ne csak mint hallgatót ismerje meg tanítványát, hanem mint olyan embert is, akit szeretne a párt sorai- ban látni. Igen fontos a tanulmányi munkának, világnézeti fejlődésnek ismerete, a követelmények egyöntetű figyelembevétele, de a politikai érettséget kell mérlegelni elsősorban.

Alapszervezetünkben jogos az a törekvés, hogy az ajánlott politikai tartalmában is megalapozottabbá kell tenni. A társadalmi munka sokrétűségét és annak elbírálását Vörös elvtárs elemzte. Valóban a KISZ-tag esetében az, hogy funkcionárius-e, vagy nem, nem befolyásolhatja a pártba való felvételét. Mi is vetünk fel nem egy olyan KISZ-tagot, aki a formailag aprónak látszó feladatok megoldásában is megmutatta politikai érettségét, helytállását.

Akit pártagnak ajánlunk, annak ismernünk kell erőit mellett fogyaté- kosságait is. A javaslatokban tegyük ezeket is szóvá és mutassunk utat a hibák leküzdésére. Az ember hibáival együtt lesz párttag. A hibákat nem „véka alá kell rejtetni”, hanem ezek leküzdésében a pártszervezetnek, s elsősorban az ajánlónak kell segítenie. Egyszóval alaposabb ismeretre épített konkrétabb javaslat hangozzék el és ne szépségszavak az ajánlás pil- lanatában.

Nap mint nap tapasztaljuk, hogy hallgatóink a különböző társadalmi hatások nyomán alakított, változtat- ják véleményüket. A pártból, a párt- életből, a párt munkájáról, vagy a párttagságról kialakított elképzelések- ben is nagy szerepe van e hatásoknak. Alapszervezetünk megvizsgálta a hall- gatói tagfelvételi munka tartalmát és módszereit. A vizsgálat során olyan gátló tényezőkkel is találkozott, amik- nek okát nemcsak a jelenlegi, politi- kai nevelő munka fogyatékságában lehetjük föl.

Figyelembe kell venni az otthoni hatásokat, mert ezek emocionális alapon tartós nyomot hagynak. A párttag szülők véleménye a jól vagy rosszul működő pártszervezetekről, az egyes alapszervezetekben előforduló torzsal- kodásról, a korrupcióságról mind moti- válja a hallgatók véleményét. Olyan légkört kell kialakítani tehát, ami még a látszatát is kerüli annak, hogy az ilyen kérdések felvetését provokatív- nak ítélik meg, ugyanakkor az igaz- ság elismerésére kell törekedni.

Hallgatóink egy részénél kialakult olyan szemlélet is, hogy a párt az el- lenforradalmat megelőző időszakban csak hibákat követett el. Ha nem is nyíltan, mégis felvetődnek olyan kér- dések, hogy ezek után megtiszteltetés-e pártagnak lenni? Ez a hamis törté- nelemszemlélet ifjúságunkban nem sa- ját élettapasztalata alapján alakult ki. Felelős ezért az idősebb generáció is, akik a hibák ostromozása közben a fe- ledésbe hagyták merülni a párt har- cos múltjának eredményeit.

A kényelmesség, az érvényesülés egoizmusát sem vethetjük egyértelmű-

en ifjúságunk szemére. Ez generációs probléma. Azt kellene hogy lássák: az élespatba való belépés nem egyéni vezetési posztot jelent a párttagok számára, hanem elsősorban felelőssé- get és önzetlen munkát, hogy a párt vezető szerepe érvényesüljön a szocia- lizmus teljes felépítésének végrehajtá- sában.

Néhány konkrét feladatról

Pártszervezetünk kereste és egyben meg is jelölte a tagfelvételi munka tartalmi megújításának módszereit. Az ajánlók mellett a pártcsoportok is — a maguk területén felelősek a tag- felvételért. Ezért a pártcsoport ülésé- ken együttesen döntenek arról, hogy az ajánló által felkészített személy al- kalmass-e a párttagságra.

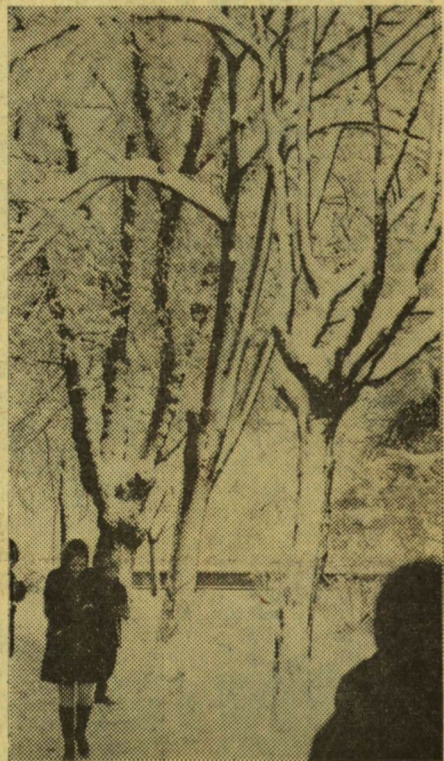
A pártcsoportok időnként meghív- nak KISZ-aktivistákat az értekezle- tükre, hogy azok megismerkedjenek a párt szervezeti életével, konkrét fel- adataival.

A KISZ szervezi a párt Szervezeti Szabályzatát tanulmányozó köröket, ahol behatóbb ismereteket szereznek a párt életéről, tevékenységéről.

A pártagnak felvett hallgató abba a pártcsoportba kerül, amelyik ajánlotta, így folyamatos lesz a kapcsolat, és az adott pártcsoport felelőssége is a fel- vett párttag további fejlődéséért, a pártmunkába való bevonásáért.

A párttaggal szembeni követelmé- nyeket konkretizáljuk a főiskolai vi- szonyokra, s ezt a KISZ-alapszerveze- tek vezetőségének rendelkezésére bo- csátjuk, ezzel segítséget szeretnénk nyújtani ahhoz, hogy reális mércével mérjék a pártba belépni akaró fiata- lokat.

SZILI ANTALNE
Tanárképző Főiskola
MSZMP alapszervezet tagja

HAVAS FAK

Szávay foto

Collegium Artium

Firenze, Bach, művészeti esték

Az új ösztöndíjrendszer várható meg- lepetései mellett a második félév kultu- rális programja is szolgált néhány kel- lemes meglepetéssel. A Collegium Artium ebben a félévben a színháztudományi szekció előadásaival nyitja kapuit: február 11-én dr. Hont Ferenc, a Színházta- doományi Intézet igazgatója tartott előadást a színháztudás eredetéről.

A további két előadás február 18-án il- letve 25-én volt. Előbb Szigethy Gábor, a Színháztudományi Intézet munkatársá- nak előadása hangzott el „Színház az egész világ” címmel, majd dr. Taródi Nagy Béla, az intézet tudományos főmunkatár- sa beszélt a színház film és televízió kö- zös problematikájáról.

A képzőművészeti szekció témája e fél- évben: Firenze a reneszánszban. A híres város építőművészetéről március 4-én dr. Pogány Frigyes egyetemi tanár, képző- művészetéről március 11-én még ki nem választott előadó, irodalmáról március 18-án dr. Sallai Géza egyetemi docens tart előadást.

A komolyzene kedvelői ezúttal Johann Sebastian Bach művészetével ismerked- nek dr. Nagy Istvánnak, a Zeneművészeti Szakiskola tanárának előadásai által. Az első estén, március 25-én a gyerekkor és a tanulóké, április 1-én az orgonavirtuóz és hangszeres komponista Bachról lesz szó, április 15-én a legismertebb zene- kari és kamaraművek keletkezéséről, ápr- ilis 22-én a lipcei korszakról. Az április 29-i előadást, melynek témája a János és Máté passió és a H-moll mise dr. Káldor János igazgató, zeneesztéta tanár. Az

utolsó előadás a pályázáró évek. „A ze- nei hódolat” és „A fuga művészete” ze- neszerzőjének ismertetésével zárja le ezt az érdekes sorozatot.

A jazz-kedvelők számára idén indul a jazz-kör, melynek első előadása az audi- tórium maximumban február 10-én este került sor, s melynek márciusi és áprilisi — egyelőre még kialakulatlan program- ját — a legnevesebb magyar jazz-szak- értők és művészek teszik színesebbé.

Az Art Kino mellett a film szerelmesei február 8. és május 4. között a filmmű- vsézet egyetemes történetének 1930—45 közötti korszakával ismerkednek majd dr. Molnár Istvánnak, a Filmtudományi Inté- zet munkatársának előadásain.

A Collegium Politechnikum négy elő- adására a Móra Ferenc Kollégiumban kerül sor. Február 10-én dr. Moholi Ká- roly főiskolai tanár Az antik világ föld- jén címmel számol be utazásáról, febr- uár 24-én dr. Wittman Tibor egyetemi tanár beszél Latin-Amerikai tapasztala- tairól, március 10-én dr. Petri Gábor kli- nikavezető egyetemi tanár a szervek át- ültetéseinek izgalmas kérdéseit ismerteti.

A kulturális programot szép irodalmi és színházi esték teszik teljessé. A tuda- mányegyetem s a városi tanács művelő- dési osztályának közös rendezésében zaj- lott le február 22-én este fél nyolc órai kezdettel az Aulában az Ady-ün- nepesség. Megnyitót dr. Kemenes Béla re- ktorhelyettes, ünnepi beszédet dr. Csukás István tanszékvezető egyetemi tanár mondott, közreműködtek: Nagy Attila, Gregor József, Lengyel Ildikó, Molnár Piro- ka és Szabó Kálmán színművészek.

Március 3-án ugyancsak az Aulában lesz az Új Írás-est, melyre Szegedre ér- kezik Jovanovics Miklós főszerkesztő, mű- veikből felolvassnak: Illés Gyula, Vác- Mihály, Juhász Ferenc, Garai Gábor. Csurka István és Szakonyi Károly.

Márciusban lesz a tervek szerint Sin- kovits Imre és Gombos Katalin, illetve Major Tamás önálló estje. Áprilisban Mensáros László és Domján Edit Karin- thy-estje, majd Kálmán György és Váradi Hédi fellépése.

Magunk 5

Hosszas várakozás előzte meg a Móra Ferenc Kollégium időszakosan megje- lenő kiadványának megjelenését: s a hosszúság előkészület ezúttal eredményes- nek bizonyult. A „Magunk” 5. száma azt bizonyítja, hogy az új kezdeménye- zés — a szocialista szerződés-kollégiumi alkotóinak szerepeltetése a Móra lapjá- ban — friss vérkeringést, szélesebb ská- lált biztosít. Bár a Petőfi Sándor Kol- légium bemutatása kissé szintelen, de a „vendégek” közül Maróy és Porcsalmi Katalin rajza, Szelezcki Klára versei tehetségről árulkodnak, emelik a lap színvonalát. A kollégisták körében osz- tatlan népszerűséget aratott szám sike- réhez a „hagyományos, házon belüli” alkotók közül ezúttal Koch Valéria fo- kozódó érettségről tanúskodó írásai, és Nagy Valéria megkapó rajzai járulnak hozzá elsősorban. Mindezek kiegyensú- lyozzák, hogy Náray Anikó és Szabari Mária most közölt versei elmaradnak a tőlük megszokottól: s hogy Árus Erika Edit Buchmayer művéből készített mű- fordítása, valamint Nicolas Guillen egyetlen versének fordításával eszközölt bemutatása nem éri el a kívánt hatást.

Az a tény, hogy a szocialista szerző- dés szövetségének közlése és a KMP év- fordulójára készült megemlékezés kissé „kilóg” az anyagból arra inti a szer- kesztő bizottságot, hogy nem ártana na- gyobb gondot fordítani az egyes lap- számok egységesebb profiljának kiala- kítására; hogy ezt az előzőekhez képest határozottan nívósabb példányt még jobbakká tehetessék.